

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.123 van 30 april 1997
in de zaak A. 72.643/IV-16.454.**

In zake : Daniël DEFREYNE,
wonende te IZEGEM,
Vlasbloemstraat 70

tegen :

de stad IZEGEM.

tussenkommende partijen :

1. Johnny DEKLERK,
 2. Etienne WYDAEGHE,
- die woonplaats kiezen bij
Advocaten W. VAN der GUCHT en Fr. DIEU,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Denijslaan 201.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Daniël DEFREYNE op 24 december 1996 ingediend heeft om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 10 december 1990 van de gemeenteraad van Izegem waarbij Johnny DEKLERK en Etienne WYDAEGHE met ingang van 1 januari 1991 bevorderd worden tot hoofdinspecteur eerste klasse bij de stedelijke politie;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 februari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 maart 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. VAN SCHOUBROECK, die loco Advocaat M.-D. DE JAEGERE verschijnt voor verzoeker, van Advocaat I. COOREMAN, die loco Advocaat J. FONTEYNE verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat W. VAN der GUCHT, die verschijnt voor de tussenkommende partijen;

Gehoord het, wat het beschikkend gedeelte betreft, eensluidend advies van Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Johny DEKLERK en Etienne WYDAEGHE met een verzoekschrift van 24 januari 1997 vragen om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de gemeenteraad van Izegem op 8 oktober 1990 twee betrekkingen van hoofdinspecteur eerste klasse bij de stedelijke politie vacant verklaard heeft; dat het op die benoemingen van toepassing zijnde koninklijk besluit van 14 november 1986 houdende de algemene bepalingen betreffende de benoeming tot de graad van hoofdinspecteur eerste klasse bij de stedelijke politie een overgangsbepaling bevat (artikel 4) luidens dewelke tot 31 december 1990 kandidaten kunnen

worden benoemd die over het aldaar bepaalde bekwaamheidsbewijs beschikken; dat verzoeker Daniël DEFREYNE, Johny DEKLERK en Etienne WYDAEGHE, alle drie titularis van de graad van hoofdinspecteur van politie te Izegem, en alle drie beschikkend over een getuigschrift als bedoeld in artikel 4 van het koninklijk besluit van 14 november 1986, voor deze betrekkingen kandideerden; dat de gemeenteraad op 10 december 1990 besloten heeft in de eerste betrekking Johny DEKLERK te benoemen en in de tweede betrekking Etienne WYDAEGHE; dat die beslissing verwijst naar de adviezen van 6 december 1990 van de korpschef over de verschillende kandidaten en naar de geheime stemming; dat de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen op 31 januari 1991 de gemeenteraadsbeslissing van 10 december 1990 geschorst heeft wegens onvoldoende vergelijking, door de gemeenteraad, van de aanspraken van de kandidaten, dat de gemeenteraad van Izegem op 25 maart 1991 het benoemingsbesluit gehandhaafd heeft en dat de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, bij wie verzoeker op 15 februari 1991 een bezwaarschrift had ingediend, op 28 mei 1991 het besluit van 10 december 1990 vernietigd heeft, inzonderheid omdat uit het dossier niet bleek dat de gemeenteraadsleden "zich voldoende hebben kunnen voorlichten om met kennis van zaken te handelen" -dat wil zeggen de kandidaturen objectief te vergelijken- en omdat niet bleek waarom de gemeenteraad voorbijgegaan is aan de "klaarblijkelijk hogere aanspraken" van verzoeker, die "de meeste titels en verdiensten kan voorleggen"; dat bij arrest nr. 63.297 van 27 november 1996 de Raad van State het vernietigingsbesluit van de gemeenschapsminister vernietigd heeft, om reden dat de minister zijn toezichtsbevoegdheid niet regelmatig had uitgeoefend, met name doordat hij het vernietigingsbesluit niet aan de stad Izegem ter kennis had gebracht binnen de termijn voorgeschreven door artikel 27, tweede lid, van het decreet van 7 juni 1989 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende

de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten; dat het arrest op 16 december 1996 ter kennis van verzoeker gebracht is;

Overwegende dat de Raad van State de vraag naar de ontvankelijkheid van het hoofdberoep, en inzonderheid de vraag naar verzoekers belang en naar de stuiting van de beroepstermijn door het tijdig indienen van een bezwaar bij de bevoegde toezichthoudende overheid, buiten beschouwing kan laten wanneer hij tot het besluit komt dat één van de grondvoorwaarden voor de schorsing van de tenuitvoerlegging niet vervuld zijn;

Overwegende dat verzoeker als annulatiemiddel aanvoert dat de gemeenteraad de verplichting heeft de titels en verdiensten van de verschillende kandidaten te onderzoeken om vervolgens, behoudens uit het administratief dossier blijkende tegenindicaties, de kandidaat te benoemen die over de zichtbaar grootste aanspraken beschikt; dat hij stelt dat de gemeenteraad, door de tussenkomende partijen te benoemen terwijl hijzelf de grootste aanspraken op de bestreden bevordering kan doen gelden en terwijl er geen rechtens valabele redenen bestaan om hem niet te benoemen, gehandeld heeft in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur; dat hij dienaangaande uiteenzet wat volgt: de vergelijking van de titels en verdiensten van de verschillende kandidaten moet gebeuren met inachtneming van de beschikbare gegevens inzake anciënniteit, graad en kwalificaties, met de gegevens van het uitgebrachte advies en met de ervaring van de kandidaten inzake het "gerechtelijk werk" omdat de functie van hoofdinspecteur eerste klasse in hoofdzaak uit gerechtelijk werk bestaat; wat de anciënniteit betreft, meer bepaald de graadanciënniteit, moet rekening gehouden worden met het feit dat verzoeker hoofdinspecteur is sinds 1 december 1975 terwijl de twee benoemden die graad bekleden "sinds 1981 en 1990"; wat de kwalificaties betreft beschikt verzoeker over het

diploma "criminologie" én over het getuigschrift van twee jaar West-Vlaamse politieschool, terwijl de twee benoemden enkel het laatstgenoemde getuigschrift bezitten; verzoeker heeft een ervaring van 15 jaar in de graad van hoofdinspecteur, één van de benoemden heeft 9 jaar en de andere één maand anciënniteit in die graad en nochtans is die ervaring belangrijk want de reglementering voor het begeven van een benoeming tot hoofdinspecteur eerste klasse geeft precies de voorkeur aan kandidaten die de graad van hoofdinspecteur bezitten; wat de ervaring met gerechtelijk werk betreft heeft verzoeker duidelijk een voorsprong op de andere kandidaten vermits hij "als eerste medewerker van verschillende officieren, jarenlang ervaring opgedaan heeft in gerechtelijk werk" terwijl de benoemden zich uitsluitend bezig gehouden hebben met problemen van administratieve politie respectievelijk met de vreemdelingenpolitie; het advies van de korpsoverste is negatief, maar dit kan alleen een reden zijn om zijn grotere aanspraken op de benoeming opzij te zetten wanneer dat advies redenen bevat die verband houden met het belang van de dienst, en dat is hier niet het geval; vooreerst heeft de gemeenteraad niet geantwoord op het verweerschrift dat hij tegen het advies van de korpschef ingediend heeft, vervolgens bevat het advies een aantal stellingen die een vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten onmogelijk maken, want het advies is niet objectief, vermits het verkeerde of minstens niet achterhaalbare informatie bevat (denigrerend gedrag tegenover het publiek, onwil tot bijscholing, onnauwkeurigheden in zijn werk, gebrek aan stiptheid niet gezagsgetrouw, familiariteit met het publiek, slordig, opdringerig, gebrek aan initiatieven en loyauteit) en dat terwijl hem nooit enige opmerking gemaakt is, terwijl de adjunct-politiecommissaris -zijn onmiddellijke overste- over hem een positieve indruk heeft en terwijl ook de burgemeester hem, in 1992, geschikt achtte voor het ambt van hoofdinspecteur eerste klasse;

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat verzoeker wel de grootste graadanciënniteit bezit, maar niet de grootste dienstanciënniteit en dat het verslag van de korpsoverste over verzoeker "ronduit negatief" was en neerkwam op "een duidelijk afraden de betrokken kandidaat te kiezen", zodat verzoekers aanspraken op de benoeming niet direct zichtbaar groter zijn dan die van de andere kandidaten; dat zij verder betoogt dat de geheime stemming in de gemeenteraad nagenoeg unaniem was en de verhouding tussen meerderheid en oppositie duidelijk overtrof; dat zij daaraan toevoegt dat, indien toch zou kunnen besloten worden dat verzoeker grotere aanspraken op de bevordering bezit, het advies van de korpsoverste, dat door de gemeenteraad kon worden gevolgd zonder dat daarbij specifiek moest worden geantwoord op de verweernota die verzoeker had ingediend, voldoende elementen bevat om aan die grotere aanspraken van verzoeker voorbij te gaan;

Overwegende dat de tussenkomenende partijen aanvoeren wat volgt : op het ogenblik dat de bestreden beslissing genomen is was de formele motiveringswet nog niet van toepassing; er moet dus enkel nagegaan worden of het voorgelegd dossier aantoonde dat het bestuur de titels en verdiensten van de kandidaten vergeleken heeft en of het daarna met kennis van zaken een beslissing genomen heeft; dat is wel degelijk het geval geweest, want de gemeenteraad heeft kennis kunnen nemen van het verweerschrift van verzoeker tegen het advies van de korpschef; zodoende heeft de gemeenteraad, op grond van alle gegevens die hem waren voorgelegd, in redelijkheid een beslissing genomen en is hij binnen zijn discretionaire bevoegdheid gebleven;

Overwegende dat de bestreden beslissing op grond van de toentertijd geldende regelgeving niet formeel gemotiveerd moest zijn; dat derhalve enkel onderzocht moet worden of het dossier waarover de

gemeenteraad op het ogenblik van de bestreden benoeming beschikte hem toeliet te stellen dat verzoeker kennelijk grotere aanspraken op de bevordering kon doen gelden dan de twee benoemden en of die aanspraken niet door andere gegevens van het dossier werden tegengesproken;

Overwegende dat in de huidige stand van de rechtspleging de Raad van State in de dossiers onvoldoende elementen aantreft om het optreden van de gemeenteraad met betrekking tot de beoordeling van de kandidaturen van verzoeker en de tussenkomende partijen als kennelijk onredelijk te bevinden; dat immers, zelfs indien aangenomen zou kunnen worden dat verzoeker op grond van zijn grotere graadanciënniteit als hoofd-inspecteur van politie en de door hem uitgevoerde taken op het vlak van de gerechtelijke politie een zekere voorsprong verworven heeft op de tussenkomende partijen -mede in acht nemend dat de tussenkomende partij Etienne WYDAEGHE pas op 8 oktober 1990 tot hoofdinspecteur van politie benoemd is-, de gemeenteraad in het advies van 6 december 1990 van de korpschef over verzoekers kandidatuur voldoende redenen kon vinden om die aanspraken terzijde te schuiven; dat verzoeker aan dat advies weliswaar gebrek aan objectiviteit verwijt omdat het op bepaalde punten onjuistheden of onduidelijkheden zou bevatten en opzettelijk positieve elementen zou verzwijgen, maar dat die verwijten niet volstaan om het door de politiecommissaris opgestelde advies en de daarin vervatte persoonlijke beoordeling van verzoekers professioneel verleden als niet objectief en uitsluitend het dienstbelang betreffende van de hand te wijzen, noch ten aanzien van de verschillende rubrieken, noch ten aanzien van de eindconclusie; dat de door verzoeker aan de Raad van State voorgelegde verklaringen van adjunct-commissaris DEMAEGT en van burgemeester VERLEDENS, evenmin toelaten de inhoud van het advies van de korpschef onjuist te bevinden;

Overwegende dat verzoeker aan de gemeenteraad verwijt niet geantwoord te hebben op het verweerschrift dat hij op 8 december 1990, na kennis genomen te hebben van het advies van de politiecommissaris, opgesteld heeft; dat de gemeenteraad er niet toe verplicht was uitdrukkelijk op de door verzoeker aangebrachte grieven tegen het advies te antwoorden; dat verzoeker niet betwist dat de gemeenteraadsleden op 10 december 1990 daadwerkelijk dat verweerschrift in hun beoordeling betrokken hebben;

Overwegende dat het enig aangevoerde middel niet ernstig is; dat om die reden de vordering tot schorsing verworpen moet worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Johnny DEKLERK en Etienne WYDAEGHE in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig april 1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

J. BORRET.